E vel I/dat sextum dans em vel im tibi quartus
Et commune triũ tibi nomẽ quod variatur
Et quod comparat hac sub norma contineatur
In nis/ms/vel guis/e vel i/prebet tibi sextus.

¶ hic autor ponit aliam regulã q̃ nota que faciũt actiũ singularem in em q̃ um/faciunt ablatiuũ in e/vel in i/vt puppe vel pup[illegible]. Et etiã nota que sunt com munis generis triũ faciunt a. lacium in e/et in i/vt hic q̃ hec et hoc audax/ab latiuo ab hoc et ab hac q̃ ab hoc audace vel audaci. Et ola nomina cõparatiui gradus faciunt ablatiuum in e/et in i/vt hic et hec doctior et hoc doctius/ab latiuo ab hoc et ab hac et ab hoc doctiore vel doctiori. Et omnia nomina termi nata in uis/vt anguis.in nis/vt nominatiuo hac ig[illegible]n guis/vt nõ hic sanguis/ faciunt ablatiuum in e/et in i.

Consona si preat is/dupla sextus in e vel in i/fit
Testis/cum pelte/dabit e/solũ quoq̃ pelte

¶ hic autor ponit aliam regulã dicẽs q̃ ola nota habẽtia duplicẽ cõsonãtẽ an te is/faciunt ablatiuũ in e/q̃ in i/vt hic annus/ablatiuo ab hoc anne vel anni. Ab ista regula excipiuntur tria:scz testis/pestis/vestis.que ablatiuãt m e tñ.

Quatuor Imber habet quibus i/tantũmõ prebet.

¶ hic autor dicit q̃ imber habet quatuor cõpositis que faciũt ablatiuũ in i/tñ er sunt ista:scilicet September/October/Nouember/December.que ablatiuant Septẽbri/octobri/nouẽbri/decẽbri.

I dant tres menses. solam e sospes simul hospes.

¶ hic ap.dicit q̃ tres mẽses dãt in ablatiuo I/videlicet Aprilis/Quintilis/q̃ Sextilis. Aprilis hz ista ꝺ[illegible] de ratione. Quintilis idẽ est qđ mensis Julij. Sextilis idem est qđ mensis Augusti. Deinde dicit q̃ hec nota sospes/et hospes:dãt e/solã in ablatiuo:vt hic q̃ hec hospes/ablatiuo ab hoc et ab hac hospite.i.alle q̃ suscipit ali um in domo vel qui suscipitur ab alio.hic q̃ hec sospes facit sospite in ablatiuo. et idẽ est quod sanus vel salnus.

Quidam pro certo reputant e/vel i/dare sexto
Cuncta trium generũ:sed degener vber e/tantũ.
Ipsa tamẽ reperimus in i/sed nõ nisi neutro

¶ hic autor ponit vnã regulã nõ assertiuã sed narratiuã dicẽs q̃ quidã magri reputãt p certo cuncta vocabula triũ generũ.i.ois gnis dare in sexto.i.in ablatiuo i/ vel e/vt hic et hec q̃ hoc felix/ablatiuo ab hoc et ab hac q̃ ab hoc felice vel feli ci.hic q̃ hec q̃ hoc legẽs/ablatiuo ab hoc q̃ ab hac q̃ ab hoc legẽte vel legẽti. Sz de gener et vber licet sint omnis gnis tamen faciunt ablatiuũ in e/tantum: vt hic et hec degener/ablatiuo ab hoc et ab hac degenere.i.rusticus vel ignobilis.hic et hec vber/ablatiuo ab hoc et ab hac vbere id est abundans.tamen nos repe rimus ista nomina scilicet degener et vber in ablatiuo casu in i/terminata:sz nõ nisi raro:vt in Lucano.sed me degeneri transirent facta sub hoste.

Ponũt alterutrum si fiat mobile firmum.

¶ hic põr dicti exceptiua ab illa regula. Quidam pro certo. Alij dicit q̃ est regu la per se quoniã obscura sit sententia q̃ si aliquod mobile.i. adiectiuum fiat fixũ i.substantiuum magistri ponunt alterutrum scilicet ablatiuum ad est modo I/ modo e/secundum quod habetur in regulis predictis.alij dicunt q̃ ad placitum formã ablatiuũ:vt poluceri substantiue sumptum pro ave. Nã hic polucer/hec polucris/hoc polucre est idem quod velox.

Sed proprium tale si sit tātūmodo dult e/
Inuenies alia per e/ sepius esse locata/

¶ Sensus est q si tale nomē quale premisim⁹ potiꝰ sit facit ablatiuū in e/tātū vt hic iuuenalis/ablatiuo ab hoc iuuenale. Et inuenies alia hola terne declinationis de quibus non est neutre sepius habere g̃u ablatiuo: vt cotde.

Cum preat er/aut is/per e/si neutrale sequatur
Ablatiuus i debet tantummodo poni

¶ hic dicit autor qñ nūc terminatur in er/vel in is/et neutrū sequr p e/ablatiꝰ facit in i/ut: vt hic alacer/hec alacris/et hoc alacre/ ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc alacri. hic et hec olis et hoc olē/ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc oli. et sic de alijs.

De ntō Actō et vttō plib⁹

Primus pluralis dabit es et ēs sociabis.
Quartū cū quito: sed a debes ponere neutro

¶ In hac parte autor determinat de tertia declinatione quātū ad nūerū plurale dicēs. primus pluralis. i. nūs pluralis tertie declinationis dabit es/ vt plr nātō hi patres et sociabis quartū cū quito: qz accusatiuus et vocatiꝰ facit es/ vt accusatiuo hos patres/vctō o patres et hoc est vero in masculino/ feminino/et cōgñe. in neutro vero non: qz in neutris nominibus nominatiuꝰ/accusatiuꝰ/et vocatiuus in a terminantur: vt plr nominatiuo hec pecora/actō hec pecora/vocatiuo o pecora. et hoc est q dicit. Sed a debes ponere neutro.

Si sexto dabitur i/sola vel i/simul eqz
Fit neutrū per ia/quod cōparat inde retracta
Ludicra vel vetera dices/amplustraqz iunges.

¶ Quia in precedenti regula dictū est q nola neutri gñis faciunt nim/actiū/ et vctiū similes in a. Ideo autor vult specialiter declarare dicens. Si i/sola dabit sexto. i. ablatiuo/vel si i/et e/dabitur ablatiuo tūc neutrū genꝰ fit per ia/ in nātō et actō et vctō pluralēꝰ: vt hoc mare/ablatiō ab hoc mari. Et plr nātō hec maria/accusatiuo hec maria/vctō o maria. nātō hic et hec et hoc felix/ ablatiō ab hoc et ab hac et ab hoc felice vel felici. Et plr nātō hi et he felices et hec felicia/ actō hos et has felices et hec felicia/vocatiuo o felices et o felicia. Deinde ponit exceptionē dicēs. qō cōparat inde retracta. 4. excipe a regula illud nomē. quod cōparat. id est quod est cōparatiui gradus: qz licet faciat ablatiuū in i/et in e/ tamē nō facit in ia/sed in a/vt fortiora et nō fortiozia. Tu dices etiā ludicra in ntō actō et vctō pluralibꝰ hui⁹ nois ludictis. i. delectabilis. vt hic et hec ludictis. i. iocosus hilaris nicus/et hoc ludicre: licet faciat ablatiuū in i/vetera etiā ōz in plri nūero huius nois vetꝰ/veterꝝ. qō idē est qō antiquus: iz faciat in ablatiō vetere vel veteri. et in iuges etiā poteris hoc nomē amplustra qō declinat hoc āplustre/ab hoc tri. et plr nātō hec āplustra. i. gubernaculū nauis vt auctoꝝ sigt vetustū in malo suspensū.

Cū dedit e/solā sextus: solā dat a rectus.

¶ hic autor dicit q qō ablatiuus terminatur in e/tūc vt sepore casus pdicti faciunt in a/et non in ia/vt sepora et hoc intellige de neutris tm.

Predictis sepe tribus is veteres poluere

¶ Sntia est q aliqn veteres grammatici sepe poluerūt is pro es in nātō/ actō/et vctō pluralibus: vt ingio pro ingines.

De gtō pluralī.

Um vel ūm pone genitiuo/vel dat vtrumqz

¶ In hac parte autor determinat de gtō plurali tertie declinationis dicēs. Tu pone in gtō plurali tertie declinationis um/vt patrū vel ūm/ vt fedes fedūm vel dat vtrūqz simul: vt legentum vel legentiū/qñqz dē faciunt in um/gñqz ūm/qñqz duoqz in um/et in ūm/vt patebit inferius.

nominatiuo/ablatiuꝰ in e. Et caret pluralinumero. vt nominatiuo hic moyſes genitiuo huius moyſi/datiuo huic moyſi/accuſatiuo hunc moyſem vel moyſē vocatiuo o moyſes/ablatiuo ab hoc moyſe. Et caret numero plurali.

¶ Explicit de noīm tam latinoꝝ ꝙ grecoꝝ declinationibꝰ opuſculū ex diuerſis libris magna cū diligētia congeſtuz: quod quidem pueris [illegible]nimus inutile ꝙ neceſſariū. Impreſſum Lōdoniis per me wilhelmū de worde ſub ſolis interſigno cōmoratez in eo vico quem (the fletestrete) vulgi [illegible]ellāt. Anno dñi. M.CCCCC.xb. Die vero. viii. Maij.

1 48
2 44
3 40
4 50

Two copies of this fragment are from the binding of 'Textus magistri sententiarum in quatuor sectus libros partiales' 1527, which is catalogued under Lombardus (Petrus)